

10. ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος 'Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη'.» Α' Κορινθίους 15/ιε' 54.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ρωμ. 5/ε' 12-21, Α' Κορ. 3/γ' 12-17, Α' Κορ. 12/ιβ' 14-26, Εφεσ. 6/ς' 11-17, Α' Κορ. 15/ιε' 12-18.

Στα γραπτά του Παύλου βλέπουμε συνεχώς τη Μεγάλη Διαμάχη. Αναμφίβολα, ο Παύλος πίστευε στην ύπαρξη του Σατανά και στο ότι εργάζεται την απάτη και τον θάνατο. Σε πολλά σημεία, ο Παύλος μας προειδοποιεί για «τας μεθοδείας του διαβόλου» (Εφεσ. 6/ς' 11), για τις ισχυρές πλάνες του (Β' Κορ. 11/ια' 14), και τις υπερφυσικές δυνάμεις του (Β' Θεσ. 2/β' 9).

Αλλά ο Παύλος πάντοτε εστίαζε στον Χριστό και στη νίκη Του για εμάς. Όσα κι αν έχει πετύχει ο Σατανάς ενάντια στο λαό του Θεού ανά τους αιώνες, τα έχασε μπροστά στα όσα έχει επιτύχει ο Ιησούς. Μέσω του Ιησού, όλες οι υποσχέσεις της διαθήκης εκπληρώθηκαν, κάνοντας βέβαιη την σωτηρία για όλους όσους την επικαλούνται με πίστη και υπακοή, Ιουδαίους και Εθνικούς. Η νίκη του Χριστού, μας διαβεβαιώνει ακόμη και για την ολοκληρωτική καταστροφή του Σατανά (Εβρ. 2/β' 14) και το τέλος της Μεγάλης Διαμάχης.

Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε εικόνες και μεταφορές που χρησιμοποίησε ο Παύλος για να εξηγήσει την ύπαρξη της μάχης, και πώς να συνεργαζόμαστε ως εκκλησία – εν μέσω αυτής της μάχης – για το καλό.

Κυριακή 28 Φεβρουαρίου

Ο ΑΔΑΜ ΚΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ

Η εξήγηση που δίνει ο Παύλος για τη Μεγάλη Διαμάχη είναι πολύ σημαντική. Ενώ διδάσκει το Ευαγγέλιο συνοψίζει τα βασικά σημεία: έχουμε δικαιωθεί μέσω της πίστης μας στον Ιησού (Ρωμ. 5/ε' 1), έχουμε απευθείας πρόσβαση στον Θεό, και «καυχώμεθα εις την ελπίδα» (εδ. 2), ενώ οι δοκιμασίες πλέον δεν μας στεναχωρούν πλέον (εδ. 3-5). Επίσης, μας δίνει την υπόσχεση ότι, «ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών» (εδ. 8) και πλέον «θέλομεν σωθή από της οργής» γιατί «εφιλιώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού» και μπορούμε πλέον να νιώθουμε αγαλλίαση γι' αυτήν την συμφιλίωση μαζί Του (εδ. 8-11). Διαβάστε Ρωμ. 5/ε' 12-21. Πώς φανερώνεται η Μεγάλη Διαμάχη σ' αυτά τα εδάφια;

.....
Αφού ανέφερε όλα όσα έκανε ο Ιησούς για εμάς, ο Παύλος μας εξηγεί πώς συνέβη. Εάν δεν διορθωνόταν η καταστροφή που προξενήθηκε από τον Αδάμ δεν θα υπήρχε ελπίδα για αιώνιο μέλλον, και ο Σατανάς θα ήταν ο θριαμβευτής της Μεγάλης Διαμάχης. Ο Αδάμ έφερε τον θάνατο σε όλους εξαιτίας της πράξης του (Ρωμ. 5/ε' 12). Ακόμη και οι Δέκα Εντολές που δόθηκαν στο όρος Σινά, δεν θα μπορούσαν να λύσουν το πρόβλημα της αμαρτίας και του θανάτου. Αυτό που έκανε ο νόμος ήταν να ξεκαθαρίσει τι είναι αμαρτία. Ο νόμος δεν λύνει το ζήτημα της αμαρτίας. Το πρόβλημα της αμαρτίας και του θανάτου μπορεί ναλυθεί μόνο μέσω της θυσίας του Ιησού. Ο Ιησούς πλήρωσε το χρέος με την «δωρεά» της ζωής Του (Ρωμ. 5/ε' 15,16). Τώρα η ανθρωπότητα μπορεί να αποκατασταθεί. Όπως ο θάνατος «εβασίλευσε» εξαιτίας της αμαρτίας του Αδάμ, τώρα η αφθονία της χάρης και η δωρεά της δικαιοσύνης (εδ. 17) μπορούν να βασιλεύσουν λόγω της δικαιοσύνης του Ιησού. Δεν είναι δίκαιο που χάσαμε τον παράδεισο εξαιτίας του Αδάμ. Δεν είχαμε καμία συμμετοχή στη δική του λάθος επιλογή, και παρόλα αυτά υποφέρουμε τις συνέπειες της. Ωστόσο, δεν είναι και δίκαιο να ξαναποκτήσουμε πρόσβαση στον παράδεισο. Δεν είχαμε καμία συμμετοχή στα όσα έκανε ο Ιησούς. Ο Παύλος συνοψίζει την επιχειρηματολογία του στη Ρωμ. 5/ε' 18-21. Ο πρώτος Αδάμ έφερε καταδίκη και θάνατο, ενώ ο δεύτερος συμφιλίωση και ζωή.

ΣΚΕΨΗ: «Αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι, ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών» (Ρωμ. 5/ε' 8). Βάλτε το όνομά σας σ' αυτήν την υπόσχεση. Τι ελπίδα σας δίνει;

Δευτέρα 29 Φεβρουαρίου

Η «ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ» ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Στην Α' Κορινθίους 3/γ', ο Παύλος παρομοιάζει την εκκλησία με αγρό στον οποίο ένας σπέρνει τον σπόρο, άλλος τον ποτίζει, αλλά ο Θεός είναι Εκείνος που τον αυξάνει (Α' Κορ. 3/γ' 4-9).

Ο Παύλος συνεχίζει περιγράφοντας τώρα την εκκλησία με ένα οικοδόμημα. Κάποιοι θέτουν τα θεμέλια και άλλοι οικοδομούν (Α' Κορ. 3/γ' 10). Ο Παύλος τονίζει ότι το μοναδικό θεμέλιο είναι ο Χριστός (Α' Κορ. 3/γ' 11), και όσοι οικοδομούν πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί στο τι υλικό χρησιμοποιούν.

Διαβάστε Α' Κορ. 3/γ' 12-15. Συγκρίνετε με Ματθ. 7/ζ' 24-27. Ποια δύο σημεία φανερώνουν σε ποια πλευρά της Μεγάλης Διαμάχης βρισκόμαστε;

.....

.....

.....

.....

.....

.....

«Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; Εάν τις φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός. Διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, όστις είσθε σεις» (Α' Κορ. 3/γ' 16,17).

Αξίζει να αναφερθούμε σε δύο σημεία. Πρώτον, μιλάει για την εκκλησία και στο πώς αυτή οικοδομείται. Δεν είναι η υγεία το κύριο θέμα. Δεν θα καταστρέψει ο Θεός τους ανθρώπους που κακομεταχειρίζονται το σώμα τους με τις κακές επιλογές στον τρόπο ζωής τους – μόνοι τους καταστρέφονται. Στη συνέχεια βέβαια, στην Α' Κορ. 6/ς' 15-20 ο Παύλος αναφέρεται στο σώμα μας ως ναό του Αγίου Πνεύματος, σε σχέση με τις ηθικές επιλογές μας.

Δεύτερον, με το ρήμα «είσθε» (πληθυντικός αριθμός) φαίνεται πως δεν απευθύνεται μεμονωμένα σε άτομα αλλά σε πλήθος ανθρώπων. Ο Θεός προειδοποιεί πως θα καταστρέψει όποιον προσπαθήσει να καταστρέψει την εκκλησία.

ΣΚΕΨΗ: «Η εκκλησία του Χριστού, όσο αποδυναμωμένη και ατελής κι αν είναι, έχει όλη την προσοχή Του.» E. Χουάιτ, In Heavenly Places, σ. 284. Πώς μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι οικοδομούμε και όχι ότι γκρεμίζουμε την εκκλησία με τα λόγια ή τις πράξεις μας;

Τρίτη 1 Μαρτίου

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΟΠΩΣ ΕΝΑ ΣΩΜΑ

Ο ρόλος και η λειτουργία της εκκλησίας φαίνονται ξεκάθαρα στην Α' Κορ. 12/ιβ'. Εδώ βλέπουμε την εκκλησία όπως ένα σώμα και ο ρόλος που έχουν τα μέλη σε συνεργασία δίνει ένα αρμονικό σύνολο (Α' Κορ. 12/ιβ' 12).

Διαβάστε Α' Κορ. 12/ιβ' 14-26. Ποιο είναι το μήνυμα αυτής της περικοπής;

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Ο Παύλος εδώ αναρωτιέται τι θα γινόταν εάν το πόδι ή το αυτί έλεγαν ότι δεν είναι μέλη του σώματος. Αναρωτιέται τι θα γινόταν εάν όλο το σώμα ήταν μάτι ή αυτί (Α' Κορ. 12/ιβ' 17).

Νωρίτερα, ο Παύλος αναφέρθηκε σε διάφορες δραστηριότητες στην εκκλησία περιγράφοντας τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Σε κάποιους δίνεται να μιλάνε με σοφία, και σε άλλους καλή γνώση της Αγίας Γραφής (Α' Κορ. 12/ιβ' 8). Κάποιοι έχουν δυνατή πίστη, ενώ άλλοι έχουν το χάρισμα της θεραπείας (Α' Κορ. 12/ιβ' 9). Άλλοι κάνουν θαύματα, άλλοι προφητεύουν, άλλοι έχουν την ικανότητα να διακρίνουν μεταξύ καλού και κακού πνεύματος, ενώ άλλοι μπορούν να ξεπεράσουν τους γλωσσικούς φραγμούς (Α' Κορ. 12/ιβ' 10). Είναι αξιοσημείωτο ότι δεν επιλέγουν οι ίδιοι τις ικανότητές τους. Το Άγιο Πνεύμα τούς έχει επιλέξει να εργαστούν και να φέρουν την ενότητα στο σώμα, την εκκλησία (Α' Κορ. 12/ιβ' 11-13). Για να τονίσει αυτό το γεγονός ο Παύλος αναφέρει ότι ο Θεός είναι Εκείνος που έθεσε το σημείο του κάθε μέλους στο σώμα (Α' Κορ. 12/ιβ' 18).

Επίσης, παρά τα διάφορα μέλη, το σώμα παραμένει ένα, και το κάθε μέλος συνδέεται με τα υπόλοιπα, ακόμη και με εκείνα που δεν θεωρούνται ότι αξίζουν ιδιαίτερα (Α' Κορ. 12/ιβ' 20-24). Αυτή η αλληλεξάρτηση υπάρχει για τη διασφάλιση της καλής κατάστασής τους. Η αλληλεξάρτηση φαίνεται στο ότι ο πόνος και η χαρά μοιράζονται (Α' Κορ. 12/ιβ' 26).

.....
.....

Τετάρτη 2 Μαρτίου

Η ΠΑΝΟΠΛΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στην Εφεσίους 6/ζ' ο Παύλος απεικονίζει το γεγονός της Μεγάλης Διαμάχης και την ανάμιξή μας σε αυτήν, απέναντι σε έναν πραγματικό εχθρό (Εφεσ. 6/ζ' 11).

Διαβάστε Εφεσ. 6/ζ' 11-17. Πώς αυτά τα εδάφια δείχνουν ότι η μάχη είναι πραγματική και προσωπική;

.....

.....

.....

.....

.....

Είναι σημαντικό το τι αντιπροσωπεύουν τα διάφορα εξαρτήματα της πανοπλίας. Προσέξτε πως ο Παύλος τονίζει ότι πρέπει να φερέσουμε όλη την πανοπλία και όχι να επιλέξουμε κάποια μόνο μέρη της. Έτσι, θα μπορέσουμε να σταθούμε νικητές (Εφεσ. 6/ζ' 13). Η ζώνη συγκρατεί την πανοπλία και συμβολίζει την αλήθεια (Εφεσ. 6/ζ' 14). Επομένως, η αλήθεια στηρίζει τις πνευματικές μας άμυνες. Ο Ιησούς μίλησε πολλές φορές για την αλήθεια (Ιωάν. 1/α' 14,17, 4/δ' 24, 8/η' 32, 14/δ' 6). Ακολουθεί ο θώρακας της δικαιοσύνης (Εφεσ. 6/ζ' 14). Και η «δικαιοσύνη» ήταν επίσης ένα θέμα στο οποίο αναφέρθηκε ο Ιησούς (Ματθ. 5/ε' 6, 10, 6/ζ' 33). Στην Παλαιά Διαθήκη, δικαιοσύνη σήμαινε απόδοση του δικαίου και της ίσης μεταχείρισης.

Τα σανδάλια (Εφεσ. 6/ζ' 15) αντιπροσωπεύουν το ευαγγέλιο της ειρήνης, και της σωτηρίας (Δείτε Ησ. 52/νβ' 7). Στη μάχη μας με το κακό, πρέπει να κηρύξουμε στους ανθρώπους το ευαγγέλιο της ειρήνης: ο Θεός έχει ήδη νικήσει, και πλέον ζούμε ειρηνικά, τόσο μεταξύ μας όσο και με τον Θεό.

Η ασπίδα της πίστης (Εφεσ. 6/ζ' 16), μας προστατεύει από τα πυρίνα βέλη του εχθρού. Η περικεφαλαία της σωτηρίας (Εφεσ. 6/ζ' 17) παραλληλίζεται με το διάδημα που ο Ιησούς μοιράζεται μαζί μας (Αποκ. 1/α' 6, 2/β' 10), και η «μάχαιρα του Πνεύματος» (ο Λόγος του Θεού) είναι το μόνο μας αμυντικό όπλο στους πειρασμούς, όπως το χρησιμοποίησε και ο Ιησούς με τον Διάβολο (Ματθ. 4/δ' 4, 7, 10).

ΣΚΕΨΗ: Το γεγονός ότι η πανοπλία είναι ολοκληρωμένη, τι μας δείχνει για την απόλυτη εξάρτησή μας στον Θεό σ' αυτήν τη Μεγάλη Διαμάχη; Πώς μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι δεν θα αφήσουμε κανένα σημείο πάνω μας απροστάτευτο;

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

Είναι φανερό ότι κάποια άτομα στην Κόρινθο είχαν μπερδευτεί σχετικά με την ανάσταση. Ο Παύλος εξηγεί προσεκτικά τον σημαντικό ρόλο της ανάστασης στο ευαγγέλιο (Α' Κορ. 15/ιε' 1-4). Όπως φαίνεται υπήρχε ανησυχία για τους πιστούς που είχαν πεθάνει (Α' Κορ. 15/ιε' 6). Ορισμένοι υπέθεταν πως οι νεκροί θα έχαναν την επιστροφή του Ιησού (Α' Κορ. 15/ιε' 12). Παρόμοια σύγχυση υπήρχε και στην Θεσσαλονίκη (Α' Θεσ. 4/δ' 13-17).

Διαβάστε Α' Κορ. 15/ιε' 12-18. Ποιες θα είναι οι επιπτώσεις εάν απορρίψουμε το γεγονός της ανάστασης των νεκρών;

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Ο Παύλος ολοκληρώνει το επιχειρήμα του λέγοντας: «Εάν εν ταύτη τη ζωή μόνον ελπίζωμεν εις τον Χριστόν, είμεθα ελεεινότεροι πάντων των ανθρώπων. Αλλά τώρα ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών και έγινεν απαρχή των κεκοιμημένων» (Α' Κορ. 15/ιε' 19,20).

Στη συνέχεια ο Παύλος συγκρίνει τον Χριστό με τον Αδάμ, «Καθώς πάντες αποθνήσκουσιν εν τω Αδάμ, ούτω και πάντες θέλουσι ζωοποιηθή εν τω Χριστώ» (Α' Κορ. 15/ιε' 22), και τοποθετεί χρονικά την ανάσταση, «εν τη παρουσία αυτού» (Α' Κορ. 15/ιε' 23). Και συνεχίζει το ίδιο κεφάλαιο αντιπαραβάλλοντας τους δύο «Αδάμ» (Α' Κορ. 15/ιε' 45-49). «Ο πρώτος άνθρωπος είναι εκ της γης, χοϊκός. Ο δεύτερος άνθρωπος, ο Κύριος εξ ουρανού... Και καθώς εφορέσαμεν την εικόνα του χοϊκού, θέλομεν φορέσει και την εικόνα του επουρανίου.» (Α' Κορ. 15/ιε' 47-49). Και εξηγεί: «Διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτον να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν» (Α' Κορ. 15/ιε' 52,53).

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Α' Κορ. 15/ιε' 23-26. Μπορεί αυτή τη στιγμή να είμαστε εν μέσω της Μεγάλης Διαμάχης, και ο θάνατος και το κακό να κυριαρχούν στον κόσμο, ωστόσο, τι λένε αυτά τα εδάφια για το τέλος της Μεγάλης Διαμάχης; Πώς μπορούμε να κοιτάζουμε πέρα από ό,τι φαίνεται και να κρατηθούμε σ' αυτές τις υποσχέσεις και στη σημασία τους για τον καθένα από εμάς;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Δεν είναι μόνο ο άνθρωπος αλλά και όλη η που έχει υποβληθεί στην επιρροή της αμαρτίας, και θα αποκατασταθεί, σύμφωνα με το σχέδιο της σωτηρίας. Αρχικά, ο Αδάμ είχε την εξουσία όλης της γης. Όταν όμως ενέδωσε στον πειρασμό τέθηκε υπό την εξουσία του Σατανά, και έτσι η εξουσία που είχε πέρασε στον κατακτητή του. Έτσι, ο Σατανάς έγινε 'ο άρχων του κόσμου'. Έλαβε την εξουσία που αρχικά είχε δοθεί στον Αδάμ. Ο Χριστός όμως, πλήρωσε με τη θυσία Του το τίμημα της αμαρτίας, και δεν λύτρωσε μόνο τον άνθρωπο αλλά επανέκτησε και την εξουσία που εκείνος είχε χάσει. Όλα όσα χάθηκαν με τον πρώτο Αδάμ, αποκαθιστούνται από τον δεύτερο.» E. Χουάιτ, *The Signs of the Times*, 4 Νοεμβρίου 1908.

Κοιτάζοντας γύρω μας δεν φαίνεται ότι ο Σατανάς έχει ηττηθεί και ότι ο καιρός του είναι σύντομος (Αποκ. 12/ιβ' 12). Μπορεί το κακό, ο θάνατος και η θλίψη να κυριαρχούν στον κόσμο, ωστόσο χάρη του Χριστού έχουμε την υπόσχεση πως όλα αυτά θα εξαλειφθούν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. «Η εκκλησία του Χριστού, όσο αποδυναμωμένη και ατελής κι αν είναι, έχει όλη την προσοχή Του. Φέρνει την χάρη στην καρδιά των ανθρώπων και μεταμορφώνει τον χαρακτήρα με τρόπο που οι άγγελοι θαυμάζουν και δοξολογούν. Χαίρονται όταν βλέπουν ότι οι αμαρτωλοί άνθρωποι μπορούν να μεταμορφωθούν.» E. Χουάιτ, 'The Signal of Advance', *The Adventist Review and Herald*, 20 Ιανουαρίου 1903. Με ποιους τρόπους μας μεταμορφώνει ο Ιησούς με αυτά που έχει κάνει για εμάς;
2. Πώς βλέπουμε τη Μεγάλη Διαμάχη να εκφράζεται στην εκκλησία; Ποια θέματα μας χωρίζουν, μας αποδυναμώνουν, μας κρατάνε μακριά από την κλήση μας; Πώς μπορούμε να φέρουμε θεραπεία και ενότητα στους ανθρώπους όταν δεν συμφωνούμε σε θέματα που κρίνουμε ότι είναι σημαντικά;